

Zarzuty i główne argumenty:

Wnoszący odwołanie twierdzi, że postanowienie, w którym Sąd Pierwszej Instancji odrzucił jego skargę jako niedopuszczalną należy uchylić z następujących powodów:

- a) postanowienie nie czyni zadość obowiązкови uzasadnienia;
- b) Sąd Pierwszej Instancji popełnił błąd w ocenie z prawnego punktu widzenia stanu faktycznego sprawy;
- c) postanowienie narusza prawo pełnej i skutecznej ochrony sądowej oraz prawo do przedstawienia stanowiska.

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-371/05)

(2006/C 10/17)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 7 października 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez C. Cattabrigę, X. Lewisa i L. Visaggia, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Włoskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że wobec okoliczności że Comune di Mantova powierzyła, w sposób bezpośredni i z pominięciem uprzedniego opublikowania odpowiedniego ogłoszenia o zamówieniu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich, zarządzanie, konserwację i rozwój wewnętrznego systemu informatycznego spółce A.S.I. S.p.A., Republika Włoch uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie dyrektywy 92/50/EWG, a w szczególności art. 11 i 15 ust. 2 tej dyrektywy.
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

1. W następstwie wniesionej do niej skargi Komisja dowiedziała się o umowie zawartej w dniu 2 grudnia 1997 r., na podstawie której Comune di Mantova powierzyła, w sposób bezpośredni i z pominięciem uprzedniego opublikowania ogłoszenia o zamówieniu, zarządzanie, konserwację i rozwój wewnętrznego systemu informatycznego spółce Azienda Servizi Informativi (zwaną dalej „A.S.I.”) S.p.A., w której posiada udziały. Umowę tą zawarto na okres piętnastu lat, do 31 grudnia 2012 r.
2. Komisja twierdzi, że powierzenie spółce A.S.I. S.p.A. systemu informatycznego Comune di Mantova stanowi zamówienie publiczne na usługi, do którego ma zastosowanie dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się

do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (¹). W niniejszej sprawie należało zatem zastosować procedurę udzielenia zamówienia zgodnie z postanowieniami tej dyrektywy, a w szczególności dokonać publikacji odpowiedniego ogłoszenia o zamówieniu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich, zgodnie z art. 11 i 15 ust. 2 tej dyrektywy.

3. Ponadto zdaniem skarżącej władze włoskie nie przedstawiły wystarczających dowodów w celu wykazania, że w świetle ogółu stosunków prawnych łączących Comune i spółkę, której powierzono świadczenie usług, jak również w świetle działalności wykonywanej przez tą ostatnią, sporne powierzenie świadczenia usług stanowi operację całkowicie „wewnętrzna” (lub *In House Providing*), wyłączoną z zakresu stosowania dyrektyw wspólnotowych dotyczących zamówień publicznych.

(¹) Dz.U. L 209, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniami z dnia 26 lipca 2005 r. przez Bundesgerichtshof w sprawach A. Brünsteiner GmbH (C-376/05) i Autohaus Hilgert GmbH (C-377/05) przeciwko Bayerische Motorenwerke AG

(Sprawy C-376/05 i C-377/05)

(2006/C 10/18)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 12 października 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniami z dnia 26 lipca 2005 r. przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w sprawach A. Brünsteiner GmbH (C-376/05) i Autohaus Hilgert GmbH (C-377/05) przeciwko Bayerische Motorenwerke AG.

Bundesgerichtshof zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy art. 5 ust. 3 zdanie pierwsze tiret pierwsze rozporządzenia Komisji (WE) nr 1475/95 (¹) z dnia 28 czerwca 1995 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do niektórych kategorii porozumień dotyczących dystrybucji i serwisowania pojazdów silnikowych (zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1475/95”) należy interpretować w ten sposób, że konieczność reorganizacji całości lub znacznej części sieci dystrybucyjnej i zależne od tego prawo dostawcy do wypowiedzenia umów z dystrybutorami swojej sieci z zachowaniem jednorocznego terminu wypowiedzenia może również wynikać z tego, że wraz z wejściem w życie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1400/2002 (²) z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk